

forhandlingsdagsorden, der var, og ikke en del af det forhandlingsmandat, jeg havde fået.

Jeg vil også have skatteministeren til at bekræfte, at der først ville være en aftale, når der fredag kl. 10.15 havde været en drøftelse i samtlige gruppebestyrelser.

Skatteministeren (Kristian Jensen):

Jeg er glad for hr. Poul Erik Christensens spørgsmål her, for det giver mig anledning til at slå fast, at god parlamentarisk tradition her i Folketinget naturligvis er, at når man sidder og forhandler en aftale på plads hos en minister, nogle ordførere og nogle forskellige partier, så er der selvfølgelig det forbehold, at man skal hjem og have godkendt aftalen i grupperne.

Men med det, der er sagt her, og også det, der er sagt tidligere af hr. Poul Erik Christensen, er det jo sådan set også bekræftet, at vi forhandlede en aftale på plads – fem punkter, som vi var enige om at gå hjem og anbefale vores grupper skulle gennemføres.

Jeg synes, det er ærgerligt, at det ikke lykkes for den radikale ordfører og for den socialdemokratiske ordfører at holde fast og få deres grupper overbevist om at bakke op om det resultat, der blev nået ved mit bord under forhandlingerne torsdag eftermiddag.

Det, der gør det hele pudsigt, er, at vi, samtidig med at vi sad og forhandlede torsdag eftermiddag og opnåede en aftale, jo så skal høre en klagesang om, at vi ikke ønsker at forhandle, og at vi ikke ønsker at indgå aftaler. Det var en god aftale, der blev indgået. Jeg ville ønske, at Det Radikale Venstre havde givet tilslutning til det.

Poul Erik Christensen (RV):

Jamen skatteministerens udmelding efter telefonsamtalen fredag formiddag er jo netop, at man ikke ønsker en aftale. Der blev afleveret et forslag fra Det Radikale Venstre, og hvad er der i det forslag, i vores tilbud, som gør, at skatteministeren ikke kan få lov til det af indenrigsministeren? Det kunne være meget spændende at få at vide.

Skatteministeren (Kristian Jensen):

Først og fremmest ønsker vi en aftale, og vi indgik også en aftale, der blot skulle godkendes af grupperne. Det viste sig så, at det der »blot« jo så ikke holdt stik hos Det Radikale Venstre og hos Socialdemokratiet, som ikke ønskede at indgå den aftale, der blev forhandlet på plads rundt om mit skrivebord.

Bare for at give ét eksempel på en ret grundlæggende forskel, der var, så var vi enige om, da vi sad og forhandlede ovre hos mig, at det, at man sluttede op om de fem lovforslag på skatteområdet, ikke betød, at man var bundet til at opnå enighed om det lovforslag, der hedder L 67, hvorimod det svar, jeg fik fredag formiddag, var, at ud over at to af punkterne helt var fjernet, ja, så var det her punkt ændret sådan, at regeringen nu var bundet til om et lovforslag, der lå i et helt andet ministerium, at blive enig med Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre.

I stedet for at parterne stod frit, ønskede oppositionen nu at binde regeringen og dermed være langt fra det, der var aftalt. Derfor må jeg bare beklage, at den aftale, der blev indgået, ikke kom hjem, fordi S' og R's folketingsgrupper ikke bakkede aftalen op.

Formanden:

Hr. Poul Erik Christensen for et sidste spørgsmål.

Kl. 14.00

Poul Erik Christensen (RV):

Jamen sandheden er jo, at skatteministeren løb fra et tilbud, som han fik fra Det Radikale Venstre og Socialdemokraterne.

Men det er jo meget pudsigt: Vi har været igennem en måneds skinforhandlinger. Den ene gang efter den anden har skatteministeren indkaldt forligsparterne samtidig med S og R, enten enkeltvis eller samlet. Hver eneste gang har skatteministeren sagt: Jeg har ikke noget forhandlingsmandat, men jeg skal gå op og spørge.

Vi fik jo lovet et skattecenter i Sønderborg, og vi havde det i ca. 24 timer, men skatteministeren løb fra det. Vi møder forventningsfulde frem torsdag, men vi har en skatteminister, som intet forhandlingsmandat har. Hvorfor skal vi forhandle med en skatteminister, som intet mandat har? Hvorfor ikke gå direkte til statsministeren eller til indenrigsministeren?

Skatteministeren (Kristian Jensen):

Det er jo lidt pudsigt at skulle høre, at jeg ikke havde noget mandat, når den aftale, der blev indgået, blev bekræftet både af regeringen og regeringspartiernes folketingsgrupper, mens de, der indgik aftalen og ikke havde noget mandat, var Det Radikale Venstre og Socialdemokratiet, hvis folketingsgrupper underløb forhandlerne og sagde, at de ikke kunne gennemføre den aftale, der var blevet indgået.